

Tjeneste eller Bistandsydelse af al anden Art;

b. der høves ved Ubleie af rørligt eller urørligt Gods samt af Overdragelse af Næringsberettigelse; den Leilighed, en Eier selv maatte beboe, beregnes som en Indtægt efter den Leie, som han ved Ubleie deraf maatte kunne faae;

c. der høves af et Embede eller en Bestilling, saasom Gage, Sporler, Naturalydelser eller Emolumenter, ligesom af Pension, Bartpenge, Klosterhævning, Livrente, Aftægt, Gaver og paa anden lignende Maade;

d. der høves ved Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Actier og andre inden- og udenlandske Pengeeffecter, saa og af Capitaler, der ere udlaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, med eller uden Forskrivning.

Fra al Indtægt, der hidrører fra Næringsbrug, fradrages, dog med Undtagelse af det, der er anvendt til egen og Familjes Underhold og Betjening, de Udgifter, som have fundet Sted for at holde Næringsen i Gang (Driftsomkostninger).

Fra den Indtægt, som høves ved Embeds-gage, maae de Udgifter til Contoirhold m. v. fradrages, som Embedets Bestribelse har medført, ligesom de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile Embedet, maae føres til Afgang.

Ligeledes maa Enhver fra sin Indtægt bringe i Afdrag det Beløb, som i det paagjældende Aar af ham er udredet i Skatter og Communalafgifter, samt i Renter af Prioriteter og anden Gjæld.

§ 9.

Alle offentlige Myndigheder, herunder indbefattet Bestyrelser for Banker, Assuranceselskaber, Actieselskaber, Creditforeninger og desl., ere pligtige til at meddele den i § 11 ommeldte Rigningscommission de Oplysninger, der af den maatte forlanges som fornødne til Opfyldelsen af dens Hverv, saasom Fortegnelser over Gager, over de paa Navn noterede Obligationer

eller Actier, thinglæste Panteobligationer, de i Overformyndreriet indsatte Capitaler og deslige. Foraa vidt Vedkommende vægrer sig ved at meddele de forlangte Oplysninger, afgjør Indenrigsministeriet, hvorvidt han dertil er pligtig, og kan, om fornødent gjøres, ved Fastsettelsen af en Dagmulct skaffe den givne Bestemmelse efterkommet.

§ 10.

Ansettelsen til Indkomstskat stæer paa følgende Maade. Rigningscommissionen anslaaer efter bedste Skjønne, saavidt stæe kan under Hensyn til de ovenfor givne Regler, hvad Vedkommendes Indtægt kan have været i det forløbne Aar, og ansetter derpaa denne Indtægt til Skatte-Indtægt saaledes, at de første 200 Rd. lades albeles ude af Betragtning, at af de næste 200 Rd. affortes 50 Procent og af de derpaa følgende 400 Rd. 25 Procent. Er Indtægten anslaaet til mere end 1200 Rd., bortfalder Afkortningen først af de 25, dernæst af de 50 og endelig af de 100 Procent, saa at en Indtægt af 2000 Rd. ansættes med sit fulde Beløb til Skatte-Indtægt.

Herefter ansættes saaledes en Indtægt af:

100 Rd. til Skatteindtægt	=	Rd.
200	—	—
300	—	50
400	—	100
500	—	175
600	—	250
700	—	325
800	—	400
900	—	500
1000	—	600
1100	—	700
1200	—	800
1300	—	925
1400	—	1050
1500	—	1175
1600	—	1300
1700	—	1450
1800	—	1600
1900	—	1800
2000	—	2000

Det Beløb, hvormed en Indtægt overskrider fulde Hundreder, tages ikke i Betragtning ved Ansættelse af Skatteindtægten.